

URZĄD PATENTOWY

E21c

37/08

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
OPIS PATENTOWY

Nr 8632.

Kl. 5 b 35.

5 b 37/08

Nikodem Kostański
(Brzezinka, Polska).**Przyrząd umożliwiający umieszczanie przybitki w otworze strzałowym w pewnej odległości od materiału wybuchowego.**

Zgłoszono 7 maja 1927 r.

Udzielono 27 marca 1928 r.

Dotychczas przy rozsadzaniu skał otwory strzałowe po założeniu naboju wypełniano przybitką z gliny. Taka przybitka przylegała do materiału wybuchowego i nie pozwalała na utworzenie między przybitką i nabojem niewypełnionej przestrzeni, która ma większe znaczenie podczas działania wybuchu. Również przybitki wykonane z drewna lub papieru okazały się niewłaściwe, gdyż nie zawsze udało się utrzymać pożądaną przestrzeń wolną między nabojem i przybitką. Utrzymanie takiej przestrzeni niewypełnionej ma za zadanie otrzymanie większych brył z urabianej skały, gdyż wytworzony w zbyt wielkiej ilości miał i pył przy urabianiu węgla zmniejsza wartość wydobytego węgla, jak

również spowodować może niebezpieczeństwo wybuchu tego pyłu.

Wynalazek niniejszy ma na celu usunięcie tych niedogodności w ten sposób, że do otworu strzałowego wprowadza się przyrząd do wytwarzania odpowiedniej przestrzeni niewypełnionej przybitką, przyczem wielkość potrzebnej przestrzeni może być regulowana dowolnie.

Budowę tego przyrządu pokazano na rysunku, gdzie fig. 1 uwidocznia przekrój podłużny, fig. 2—widok z góry, fig. 3—widok części *f* i *k* tworzących jedną całość.

Przyrząd składa się z cylindra *a*, zamkniętego z jednej strony pokrywą *b*, a z drugiej otwartego. Na spodzie cylindra *a* znajduje się nasadka *e*, której odgałęzienie

d łączy się z przewodem powietrza sprężonego. W cylindrze a przesuwają się tłok e razem z kielichem f , a między nimi znajduje się kołnierz skórzany g , uszczelniający tłok. Aby można było zapomocą powietrza rozluźnić przybitkę (glinę) i oczyścić wewnętrzne ścianki cylindra a , są przewidziane otwory: w tłoku e otwór h , w kielichu f otwór i , przez które przelatuje powietrze sprężone.

Przesuwanie tłoka ku górze może być dowolne, ruch jednak w dół jest ograniczony przez zderzak k , wkręcony w tłok e , który uderza o odsad l pokrywy b i nie dopuszcza do zamknięcia wlotu m powietrza sprężonego. Dowolne nastawienie tłoka zależy od tego, jak wielkiej przestrzeni niewypełnionej potrzeba do danego wybuchu i następuje zapomocą pierścienia nastawianego n ze śrubką o , który przesuwa się i nastawia wzdłuż podziałki p na cylindrze a , przyczem pierścień reguluje wprowadzenie cylindra do pożądanej głębokości w otworze strzałowym.

Przyrząd może działać również i bez tłoka w ten sposób, że część i' (fig. 3), tworzy ze zderzakiem k' jednolitą całość, która jest mocno przyśrubowana do osady l pokrywy b , przez co staje się nieruchoma.

Przyrząd działa w sposób następujący: po cofnięciu tłoka e zapomocą stempla i napełnieniu cylindra a przybitką, wsuwa się otwartą stroną cylindra d , otworu strzałowego aż do pierścienia nastawionego n . Po otwarciu zaworu powietrze dostaje się

przez otwór m do przestrzeni r i wypycha tłok e z materiałem przybitki w stronę naboju w otworze strzałowym. Jednocześnie powietrze sprężone, wylatujące przez otwory h i i , rozluźnia przybitkę, która naciska na znajdujący się w otworze słup powietrza, spręża go, przez co dozwala na dalsze posuwanie się przybitki w kierunku naboju. Ten sprężony słup powietrza tworzy poduszkę powietrzną, której wielkość zależy od odpowiednio głębokiego wprowadzenia cylindra do otworu strzałowego.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Przyrząd umożliwiający umieszczanie przybitki w otworze strzałowym w pewnej odległości od materiału wybuchowego, działający zapomocą sprężonego powietrza, znamienny tem, że w zamkniętym z jednej strony cylindrze (a), który wprowadza się do otworu strzałowego aż po pierścień nastawny (n), znajduje się tłok (e), zaopatrzony w otwory (h) i uszczelniony kołnierzem skórzanym (g) zapomocą kielicha (f), który naciska przybitkę i włacza ją tak głęboko w otwór strzałowy, jak na to pozwala znajdujące się tam i sprężające się wtedy powietrze.

2. Przyrząd według zastrz. 1, znamienny tem, że kielich (i' k'), przyśrubowany do pokrywy cylindra (b), zaopatrzony jest w otwory (i).

Nikodem Kostański.

